

Vlaams
Parlement

vergadering **C331**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn

van 23 september 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over 'animal hoarding' – 2590 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over een hitteplan voor dieren – 2792 (2014-2015)	4
VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de rampvlucht van 8 augustus 2015 in de duivensport – 2814 (2014-2015)	6
VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het gebruik van de kuikenversnipperaar – 2815 (2014-2015)	8

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over 'animal hoarding' – 2590 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, meermaals worden we in de media met schrijnende situaties van dierenleed geconfronteerd. Zo zijn er particulieren die extreem veel dieren houden, meer dan ze kunnen huisvesten en verzorgen. Hoe is het in godsnaam mogelijk dat mensen meer dan honderd katten of veertig honden houden?

In het Engels kreeg dit fenomeen de naam 'animal hoarding'. We spreken van 'animal hoarding' als het baasje dwangmatig dieren verzamelt en niet inziet dat hij of zij ze niet voldoende kan voederen of verzorgen. De eigenaar is zeer gehecht aan de dieren en kan ze zeer moeilijk loslaten.

Deze verzamelwoede in dieren houdt risico's in voor mens en dier. De dieren kunnen ondervoed raken en ziek worden omdat ze niet goed verzorgd worden doordat ze met zovelen zijn of doordat ze op een te kleine oppervlakte samenleven. Ze kunnen agressief worden en elkaar verwonden. Ook de eigenaars kunnen ziek worden door een gebrek aan hygiëne. Voor de omwonenden zijn geur- en lawaaihinder de grootste problemen.

Kent u het fenomeen van 'animal hoarding' of het dwangmatig verzamelen van dieren? Bestaan er statistieken die een tendens aantonen, meer bepaald een stijging, daling of stagnatie van het aantal jaarlijkse gevallen? Is het houden van honden en katten wettelijk gelimiteerd? Hoe? Het dwangmatig verzamelen van dieren is een complex probleem. Het beslaat dierenwelzijn, de publieke veiligheid en de mentale gezondheid van de eigenaar. Hoe gaat de Inspectiedienst Dierenwelzijn hiermee om? Vroege interventie blijkt de sleutel te zijn om dergelijke situaties te voorkomen. Op welke manier kan het beleid inzetten op preventie van dergelijke situaties waarbij heel wat dieren betrokken zijn?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het fenomeen is me bekend. We houden er geen statistieken van bij omdat het ook gaat om een psychische toestand van de betrokken eigenaar van dieren. Onze Inspectiedienst Dierenwelzijn kent de situatie. Als ze optreden in het kader van dierenverwaarlozing, worden ze er soms mee geconfronteerd. Ze hebben wel niet de indruk dat er een toename is van het aantal gevallen.

De Inspectiedienst Dierenwelzijn is enkel bevoegd voor het aspect dierenwelzijn. Vanuit dat oogpunt is er geen beperking in het houden van het aantal katten en honden. Wel kan het aantal gehouden dieren afhankelijk zijn van een milieuvergunning. Wanneer de inspectiedienst vermoedt dat er sprake is van dergelijke psychische toestand van 'animal hoarding', zorgen ze ervoor dat de wijkagent, het OCMW of de lokale overheid in de persoon van de burgemeester op de hoogte worden gebracht. Zij kunnen op hun manier familie en gespecialiseerde hulpverleners inschakelen.

Wat betreft preventie is het belangrijk dat de onmiddellijke omgeving van dierenhouders – familie, vrienden of lokale diensten – bewust zijn van het bestaan van het fenomeen van 'animal hoarding' en de signalen kunnen herkennen die wijzen op het dwangmatig houden van dieren. Op die manier kunnen zorgverleners worden ingeschakeld vooraleer er zich dierenwelzijnsproblemen kunnen voordoen.

Het is in eerste instantie een issue van menselijk welzijn, dat in afgeleide orde repercussies kan hebben op het dierenwelzijn.

De Inspectie Dierenwelzijn brengt de problematiek steeds onder de aandacht van politie bij de informatiemomenten die regelmatig worden georganiseerd, bijvoorbeeld op de dag van de schepenen.

Dan geef ik de beperkingen uit het hoofd nog eens mee inzake het houden van dieren. Voor alle duidelijkheid: dit is niet mijn bevoegdheid. Er is een milieuvergunning klasse 3 nodig voor het houden van vijf, zes of meer honden en een milieuvergunning klasse 2 vanaf tien of elf honden. Voor katten gaat het om andere aantallen. Veel mensen die veel dieren houden, zijn zich niet bewust van het bestaan van die verplichting.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, uw antwoord stelt me enigszins gerust omdat er eerst zorgverleners op pad gaan bij dergelijke meldingen. Er zijn trieste gevallen bekend van dwangmatige verzamelaars van dieren die tussen dode dieren stonden en er geen probleem in zagen. Ze vatten het zelfs niet meer. Het binnehalen van een nieuw dier brengt een soort roes teweeg. We kunnen het bestempelen als een dwangneurose, een ziekte. Zonder gespecialiseerde therapeutische begeleiding zullen ze hervallen. Het stelt me gerust dat er altijd eerst een zorgverlener op pad gaat en dat de Inspectiedienst Dierenwelzijn daar notie van neemt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over een hitteplan voor dieren – 2792 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp.a): Minister, mijn vraag valt een beetje ongelukkig. Ik had ze ingediend voor de laatste plenaire vergadering en ik dacht dat de voorzitter had gezegd dat er nog een aantal extra commissievergaderingen zouden zijn. Het is er niet van gekomen. Ik zou vandaag misschien beter een vraag stellen over een winterplan. *(Gelach)*

We hebben een mooie zomer achter de rug met een aantal heel warme dagen. Vaak worden er dan allerhande maatregelen genomen en plannen gemaakt voor kwetsbare personen, zoals ouderen en kinderen. Ook hebben onze dieren vaak last van de hitte en kunnen ze zelfs bij extreem weer last krijgen van oververhitting die dodelijk kan zijn.

Ik denk dat GAIA ook een oproep heeft gedaan om een grootschalige actie op poten te zetten voor dieren die zonder beschutting in de weide staan. Ze verwezen naar een soort BOB-campagne. Alleszins vond de dierenrechtenorganisatie het wenselijk om een groot proactief initiatief te nemen. Daarnaast was er ook de vraag van een gedeputeerde of het niet wenselijk zou zijn om een hitteplan voor dieren op te stellen met eenvoudige tips voor diereneigenaars, laagdrempelig maar concreet. Die zouden dan kunnen worden verspreid via dierenasielen, dierenartsen, gemeenten enzovoort.

Een terugkerend probleem betreft de opvang van dieren van mensen die op vakantie gaan. Jammer genoeg zijn er mensen die hun dieren achterlaten, hetzij

ergens in een weide, hetzij in asielen. De vakantieopvang zorgt vaak voor bijkomende werkdruk in asielen.

Volgende vragen wou ik u stellen in juli, maar ik doe het dus nu in september. Zijn er beleidsinitiatieven die leiden tot de bescherming van dieren tegen extreme temperaturen? Hebt u bepaalde maatregelen genomen? Zo ja, welke? Zo nee, waarom niet en is dit niet wenselijk in de toekomst? Een suggestie was het opstellen van een hitteplan, een andere een proactieve sensibiliseringscampagne. Zijn er acties ondernomen in het kader van sensibilisering met betrekking tot de vakantieopvang van dieren in asielen? Zijn er middelen vrijgemaakt voor het ondersteunen van asielen?

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Voorzitter, ik ben ook bezorgd over deze thematiek. Afgelopen zomer hadden we eventjes een hittegolf, die voor sommige dieren problematisch was. Ik treed de vraag in die zin zeker bij.

Mevrouw Robeyns, u haalt twee dingen aan. U stelt ook een vraag over de vakantieopvang. Ik had van het dierenasiel in onze buurt in Sint-Truiden begrepen dat het dit jaar voor het eerst meeviel qua extra capaciteit voor vakantieopvang. De campagnes in het verleden hebben zeker hun vruchten afgeworpen.

Wat betreft uw vragen over de hitte moeten we een onderscheid maken tussen het hebben van dieren en het organiseren van evenementen en wedstrijden. Er moet een tweesporenbeleid worden gevolgd. Bij evenementen en wedstrijden heeft in eerste instantie de organisatie een verantwoordelijkheid, maar ook de lokale overheid om te annuleren als het echt te heet is. Bij eigenaars van landbouw- of huisdieren is sensibilisering mogelijk.

Minister, u hebt in februari naar aanleiding van mijn schriftelijke vraag bevestigd dat er een sensibiliseringscampagne komt voor het hebben van huisdieren en dieren in het algemeen. Dat staat trouwens ook in het regeerakkoord. U hebt gezegd dat u de sensibiliseringscampagne wilde uitrollen in het najaar, een soort bijsluiter voor het hebben van huisdieren. Kunnen we een dergelijk hitteplan eventueel verwerken in deze campagne?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: In de vakantieperiode heb ik gebruikgemaakt van de pers als belangrijkste megafoon om een paar boodschappen in die zin in de ether te plaatsen. Het ging dan om enkele basic richtlijnen over hoe om te gaan met hitte en hoe dieren gehoed kunnen worden voor die hitte. Daarnaast heb ik in het 'heetst' van het moment ingegrepen. Zo heb ik oproepen gedaan en contacten gelegd om te verhinderen dat bijvoorbeeld duivenwedstrijden zouden doorgaan, en dat met succes. Zo zijn er enkele afgelast.

We hebben ook via het departement LNE en Dierenwelzijn op de sociale media – met succes – een sensibiliserend filmpje verspreid over de risico's van warm asfalt voor honden. We hebben op de website een reeks tips geplaatst om dieren te beschermen tegen hoge temperaturen. Via de sociale media gaat het dan vrij snel viraal. Op het pad van bewegende beelden waarbij situaties bevattelijk worden aangeduid, wil ik verder gaan. Ik kom daar straks op terug.

Sensibilisering is het belangrijkste wapen om dierenwelzijnsproblemen – ook veroorzaakt door hoge temperaturen – te voorkomen en om mensen de boodschap te geven dat ze goed moeten nadenken over de aanschaf van een dier, ook als het gaat over vakantieopvang en hitteproblemen. We hebben het idee opgevat van een communicatiecampagne waarin deze elementen vervat zullen zijn. Ik

heb ondertussen een eerste voorstel gekregen van de administratie om volgend jaar een campagne te voeren, ook via de sociale media. Er is een eerste concept uitgewerkt, maar we moeten daarin nog verder gaan.

We hebben geen specifiek budget om asielen te ondersteunen. Er zijn er in Vlaanderen meer dan tachtig. Dat kunnen we niet bolwerken. Wel is het zo dat we de asielen op een structurele manier ondersteunen door het geven van een opleiding. We hebben dat nu een eerste keer met succes gedaan en zullen dat herhalen. We zien dat de asielen dankbaar gebruikmaken van die opportuniteit. Dit is een weg om asielen te ondersteunen, want budgettair kan ik vooralsnog niet meer doen dan dat.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp-a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Sensibilisering lijkt mij uiteraard ook het belangrijkste dat we kunnen doen. Het is positief dat u een aantal acties hebt ondernomen. Ik ondersteun ook de vraag van de heer Engelbosch over de responsabiliseringscampagne: één grote campagne waarin je verschillende elementen kunt meenemen, zoals hitte, koude of nog andere zaken. Het is niet nodig om altijd voor alles aparte campagnes uit te werken. Dat is ook niet mijn vraag. Het is wel belangrijk dat het gebeurt. Inderdaad, ik herinner mij ook de zaak in verband met het asfalt en de honden. Dat is ook terecht.

Ik volg het mee op. Ik ben benieuwd naar het eerste uitgewerkte concept. De heer Engelbosch beschikt blijkbaar wel over cijfers, ik niet. Minister, misschien zijn er cijfers over het feit of de vakantieopvang in die asielen al dan niet toeneemt of afneemt? Misschien kunt u mij dat schriftelijk laten weten?

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, aangezien u het had over de duivenvluchten die zijn weggehaald, wil ik even aanvullen. Het probleem is niet dat de duiven lange afstanden moeten vliegen, want aangezien ze toch in koelere luchtlagen vliegen, hebben ze niet zoveel last van het vliegen op zich in die warme temperaturen. Het gaat echter over het transport. Dat transport gebeurt door organisatoren. Daar zit de problematiek. De organisatoren hebben zelf huishoudelijke reglementen die ze soms niet altijd consequent opvolgen als er een hittegolf aankomt. Ik denk dat er op dat vlak nog een stimulans kan worden gegeven zodat ze hun eigen huishoudelijke reglementen opvolgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Sabine Vermeulen aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de rampvlucht van 8 augustus 2015 in de duivensport – 2814 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): De nationale duivenvlucht Châteauroux III van 8 augustus 2015 is op een ramp uitgedraaid voor de duivensport. Dat zeggen alle duivenmelkers die hebben deelgenomen. Er namen 27.028 duiven deel. Ze kwamen na de lossing in Châteauroux al heel snel terecht in een onweer waardoor slechts 15 procent van de deelnemende duiven 24 uur na de lossing thuishkwam. Dat is zeer weinig voor een duivenvlucht. Andere duiven kwamen wel thuis – de dag nadien, weken nadien –, maar waren zwaar gehavend. Veel van die duiven zullen waarschijnlijk nooit meer kunnen vliegen.

De duivenwereld verwijt de organisator Koninklijke Belgische Duivenliefhebbersbond (KBDB) een compleet foute inschatting van de weersomstandigheden op het moment van lossing. Dat had een catastrofe als gevolg waardoor duizenden sportduiven op de dool raakten en velen zelfs nooit thuis kwamen.

Wie iets kent van duiven, weet dat het lossen van duiven niet zonder risico is en ook geen exacte wetenschap is. Veel duivenmelkers vinden het echter onbegrijpelijk dat zoiets kan voorvallen in een modern digitaal tijdperk waarbij webcams, buienradars en wolkenfoto's op meteotines en Météo-France voorhanden zijn. We mogen ook niet vergeten dat de persoon die de lossing voor de duiven geeft, zich op dat moment in België bevindt en niet in Frankrijk. In de duivenwereld gaan er ook heel wat geruchten rond dat er heel veel druk wordt gezet op de lossingen.

Minister, zal de dienst Dierenwelzijn de KBDB aanspreken over deze rampvlucht? Indien dit reeds is gebeurd, wat was de conclusie van dit gesprek?

Nu beslist de organisator zelf over het lossingsmoment. Deze manier van lossen staat om heel wat redenen dikwijls ter discussie binnen de duivenwereld. Daarom zijn heel veel duivenliefhebbers voorstander van een onafhankelijk lossingscomité, waarin een verantwoordelijke per vluchtlijn – west, midden en oost – zetelt, maar bovenal ook een weerexpert, waardoor professionele expertise aan boord wordt gehaald. Bent u deze piste genegen om te bespreken met de KBDB? Welke bijkomende maatregelen kunnen er vanuit het beleid worden genomen om dergelijke ramplossingen in de vluchten te voorkomen, met het oog op het welzijn van de duiven?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De vlucht vanuit Châteauroux was een ramp, zowel voor de dieren- als de duivensport, gelet op de media-aandacht die daaruit is voortgekomen en die de duivensport in een zeer slecht daglicht heeft gesteld. We hebben inderdaad contact opgenomen met de KBDB.

Zoals u weet, heeft de lossingsverantwoordelijke intussen ontslag genomen. Op basis van de contacten met de KBDB is de afspraak gemaakt dat er een lossingscommissie zou worden opgericht. Over de samenstelling daarvan heb ik vooralsnog echter geen terugkoppeling gekregen. Ik heb geen terugkoppeling gekregen over de al dan niet nieuwe regels die ter zake zouden worden gehanteerd. Ik heb nog niet de garantie gekregen dat er uit die ervaring effectief grote lessen getrokken zijn om zulke drama's in de toekomst te vermijden.

Daarom is er nog een evaluatievergadering gepland tussen mijn diensten en de KBDB na afloop van het vluchtseizoen. We zullen dat probleem grondig bespreken en evalueren. Ik reken ook op het gezond verstand binnen de KBDB om een degelijke oplossing uit te werken en zulke rampvluchten in de toekomst te vermijden. Ik denk dat ze er alle baat bij hebben om duidelijke, maar ook stringente regels voor zichzelf op te leggen en te hanteren. Hun imago heeft daar echt nood aan. Het is een groep van heel welmenende mensen. Ik heb er heel veel mails over gekregen, zowel van deelnemers aan de wedstrijd als van mensen die actief zijn in de KBDB en heel bezorgd waren. Indien men vanuit de KBDB niet met een aanvaardbare oplossing komt – wat ik vooralsnog niet verwacht – zal ik moeten optreden met maatregelen. Ik ga er echter nog altijd van uit dat er vanuit die hoek een gedegen oplossing komt.

Ik grijp nog even terug naar de hitte. Enkele maanden geleden heb ik contact opgenomen aangaande het transport voor duiven. Vanuit mijn eigen provincie, Vlaams-Brabant, werd er blijkbaar een eigen reglement gehanteerd inzake het transporteren van duiven. Meer bepaald hanteerde men vanuit Vlaams-Brabant de regel die stelde dat de duiven langer op voorhand ter plaatse dienden te zijn, met alle gevolgen van dien. Enerzijds is er namelijk het transport, maar het probleem was vooral dat ze in die hitte een dag en een nacht in de vrachtwagen

moesten blijven. Ook daarover heb ik contact opgenomen. Ik heb het signaal gekregen dat er een en ander zou veranderen en dat er meer uniformiteit zou worden toegepast. Blijkbaar zou er op dat vlak enige autonomie bestaan in hoofde van de verschillende provinciale afdelingen. Ik neem dat element mee in de bespreking met de KBDB. Het lijkt me niet echt zinvol om verschillende regels te laten toepassen tussen de verschillende provinciale entiteiten. Zo is het klimaat in Vlaams-Brabant betrekkelijk gelijklopend met dat in Oost-Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw Vermeulen heeft het woord.

Mevrouw Sabine Vermeulen (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben tevreden dat u al contact hebt opgenomen en dat de KBDB zelfs al een signaal heeft gegeven dat er eventueel een lossingscommissie zou worden opgericht. Het is namelijk de eerste keer dat er zo'n signaal komt. Het is dan ook een zeer dankbaar signaal. Ik hoop dat zij er dan ook een gevolg aan geven en dat er een aanvaardbare oplossing komt voor de bestaande lossingsproblematieken.

Er kan nog veel worden gezegd over de duiven, maar dat zal misschien in volgende vragen aan bod komen. Ik volg dit namelijk zeer streng verder op.

Ik wil nog één ding meegeven. Ik denk dat de KBDB mag luisteren naar de dienst Dierenwelzijn. Nu moeten zij enkel een melding maken van hun nationaal vluchtplan. De dienst Dierenwelzijn maakt daarover altijd opmerkingen, maar ondanks die adviezen kunnen ze hun vluchtplan toch laten uitvoeren zoals ze het zelf hadden voorgesteld. Ik denk dat ze in de toekomst daar meer naar moeten luisteren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Els Robeyns aan Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het gebruik van de kuikenversnipperaar – 2815 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Nevens

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp.a): Voorzitter, minister, in de pluimvee-industrie is de rentabiliteit van mannelijke kuikens – haantjes – zeer beperkt. Ze leggen geen eieren en ze produceren eigenlijk niet voldoende vlees om te worden geslacht.

In de praktijk worden ze na een dag massaal gedood. Dat gebeurt door verstikking of met de kuikenversnipperaar. Die laatste is een snellere methode dan vergassing, maar het blijft toch een verschrikkelijke dood, want dat toestel doet wat het woord aangeeft: het vermaalt kuikens levend en bij bewustzijn tot slachtafval.

Deze praktijk werd tot op heden aanvaard, want die kuikens hebben economisch geen functie en er bestond geen alternatief. Sinds 2013 heeft de KU Leuven een eenvoudige en goedkope test ontwikkeld om het geslacht van een ei in een erg vroeg stadium te bepalen, waardoor ze eerder verwijderd zouden kunnen worden en die kuikens dus niet moeten worden vermoord. Dat is humaner, maar ook economisch voordeliger, aangezien minder tijd en energie moet worden gestopt in het uitbroeden van niet-rendabele eieren. Duitsland is het eerste Europese land dat vanuit het perspectief van dierenwelzijn vanaf 2017 een verbod zal invoeren op het gebruik van de kuikenversnipperaar, gelet op het bestaan van een alternatieve methode.

Mijn vraag is dus eenvoudig. Aangezien er nu een alternatief bestaat, vraag ik me af of het naar het voorbeeld van Duitsland niet wenselijk is op termijn een dergelijk verbod in te voeren en gebruik te maken van die alternatieve technologie.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Sta me toe een rechtzetting te doen met betrekking tot de rendabiliteit van mannelijke kuikens. In de braadkippensector worden de haantjes mee opgekweekt met de hennen. In die sector worden de haantjes niet vernietigd. Dat gebeurt enkel in de legsector. Voor de helft van de sector geldt die praktijk dus niet. Kuikens worden in zes weken opgekweekt tot een kip, dus lang voor de hanen agressief worden. Die hanen gaan in de braadkippensector gewoon mee in de productie.

Ik ben het er mee eens dat deze praktijk moet worden vermeden als er alternatieve technieken bestaan. Dat moet zeker verder worden onderzocht. Desalniettemin vind ik uw vraag nogal tendentius, mevrouw Robeyns. U noemt de kuikenversnipperaars verschrikkelijk en barbaars en zegt dat de dieren worden vermoord. U kunt me niet verwijten tegen dierenwelzijn te zijn, maar uit een filmpje dat ik in dit verband heb gezien, blijkt dat het slechts een fractie van een seconde duurt. Ik weet dan ook niet of hiervan zo'n groot probleem mag worden gemaakt en die praktijk inhumain en verschrikkelijk voor de dieren mag worden genoemd. Ik denk dat ze misschien humaner is dan sommige andere technieken, zoals bedwelming. Als beeld lijkt het verschrikkelijk, maar ik denk dat het relatief diervriendelijk is. Ik weet ook wel dat men niet over diervriendelijk kan spreken als men het dier doodt, maar u begrijpt wel wat ik bedoel.

Ik deel wel uw mening dat als er andere technieken zijn, niet alleen inzake dierenwelzijn maar eveneens op economisch vlak, die moeten worden overwogen. Als vroeger kan worden gedetecteerd dat die eieren niet moeten worden uitgebreed, moet deze piste zeker worden gevolgd.

Gelet op het noodzakelijke onderzoek en de commercialisering ervan, zal het wel enige tijd vergen vooraleer de sector daartoe overgaat. Ik veronderstel dat het initiatief vooral van de sector zelf zal moeten uitgaan.

Minister, weet u in welke fase deze technieken zitten en of ze kunnen en zullen worden gecommmercialiseerd?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik ben niet op de hoogte van het bestaan in Vlaanderen van het versnipperen van kuikens. Dat is een buitenlandse praktijk, maar ik kan geen specifieke landen noemen.

Uiteraard heb ik het moeilijk met het doden van dieren als overschot. Dat geldt voor mij zowel in een dierentuin als elders. Daarom ben ik er voorstander van een einde te maken aan die praktijken als er een degelijk alternatief bestaat.

De test waarnaar wordt verwezen, is nog niet voldoende ontwikkeld en de techniek evolueert. In Leuven wordt gewerkt met licht dat door het ei wordt gestuurd en aan de andere kant weer wordt opgevangen. Aan de hand van de golflengte kan men het geslacht bepalen. Deze techniek werkt echter enkel met bruine eieren en moet dus nog worden verfijnd.

Aan de universiteit van Leipzig werd eveneens een techniek ontwikkeld voor de geslachtsbepaling. Ze werken er ook met licht en de methode kan worden gebruikt voor alle eieren. Die techniek is invasief, in die zin dat er een gaatje wordt geprikt in het ei. Duitsland hoopt in 2016 met een commercieel toepasbaar prototype voor de dag te kunnen komen.

We blijven de evolutie volgen. Pas zodra een volwaardig alternatief wordt voorgesteld, kunnen we onderzoeken hoe we dat in de praktijk kunnen toepassen.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp·a): De reactie van de heer Engelbosch verontrustte me enigszins, maar hij heeft ze meteen rechtgezet door mee te delen dat hij mijn mening deelt dat het doden van dieren als overschot moet worden vermeden. Ik heb het niet letterlijk vermeld, maar die praktijk wordt inderdaad alleen gebruikt in de legindustrie.

Volgens de cijfers waarover ik beschik, zouden elk jaar 15 miljoen haantjes worden gedood. Ook al duurt het slechts een seconde, als we dat kunnen vermijden, moeten we dat inderdaad doen. Of ze nu via vergassing of de kuikenversnipperaar sterven, vast staat dat ze na een dag worden gedood, uitsluitend omdat ze overschot vormen en economisch niet rendabel zijn. Als we dierenwelzijn hoog in het vaandel dragen, moeten we die praktijk verbieden en gebruikmaken van het alternatief als dat bestaat.

Als Duitsland het kan, moeten wij dat ook kunnen. Ik ben geen technicus. Het is nog maar van 2013, het zal dus nog niet voor honderd procent op punt staan. Maar als ik u goed begrijp, minister, wilt u zich wel engageren om vanaf het moment dat de techniek op punt staat, het voortouw te nemen en het dierenwelzijn boven alles te stellen. Mag ik dat zo concluderen?

Minister Ben Weyts: Ik heb heel duidelijk gezegd dat eenmaal we een alternatieve methode hebben die op punt staat, en dat is vooralsnog niet het geval, ik die zeker wil bekijken, en in eerste instantie met de sector zelf. We kunnen dan bekijken hoe we die in de praktijk kunnen brengen en ook in welke mate die een economisch positief effect kan hebben voor de sector.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Mevrouw Robeyns, ik wil toch nog even een opmerking maken voor de duidelijkheid. Ik heb helemaal niets anders gezegd. Ik heb ook gezegd dat als we dat in de toekomst zouden kunnen vermijden, we dat zeker moeten doen. Maar dan moet er een alternatief zijn, en dat alternatief moet op punt staan. Het moet inderdaad gecommercialiseerd worden. Ik deel dus uw bezorgdheid en uw mening, maar ik wil ook het beeld matigen dat wat vandaag gebeurt, superverschrikkelijk zou zijn.

De voorzitter: Mevrouw Robeyns heeft het woord.

Mevrouw Els Robeyns (sp·a): Voorzitter, als het alternatief eenmaal op punt staat, is het sterke ervan dat het niet alleen een voordeel biedt op het vlak van dierenwelzijn, maar dat het ook een economisch voordeel zal opleveren. Volgens mij is daar weinig discussie over. Ik zal dit in elk geval mee opvolgen, en ik kom hier zeker nog eens op terug.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.